

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προσποστῇσιν καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξηκολούθησεν ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς γυνικῆς διοικήσεως τοῦ στρατοῦ συζήτησις. Ἐλαβε δὲ πρῶτος τὸν λόγον ἐπὶ αὐτοῦ ὁ τέως ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς κ. Κουμουνοῦρος καὶ ἠγόρευσεν ἀπὸ τῆς μ. μ. συνεδριάσεως τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς πρωίας τῆς Κυριακῆς, ὥρα 3 1/2 π. μ. ὅτε διελύθη ἡ συνεδρίασις· οἱ λόγοι οὗς ἀνέπτυξε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του κατὰ τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἤδη γνωστοὶ ὡς δημοσιευθέντες πρὸ τινος ὅτε ἐξηναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑπουργείου. Μετ' αὐτὸν ἠγόρευσαν καὶ τινες ἄλλοι βουλευταὶ· ἡ δὲ κυβέρνησις εἶτε πεισθεῖσα ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τούτων εἶτε ἄλλως πως σκεφθεῖσα ὑπέβαλε μόνη τροπολογίας τινάς, αἵτινες μεταφέρουσιν ἐκ νέου εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν καθήκοντα τινὰ καὶ δικαίωμα. Εἰσέτι δὲν ἐξέφερον τὴν γνώμην αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐλαττωμάτων καὶ προτερημάτων τοῦ νομοσχεδίου οἱ κορυφαῖοι τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ δὲ κ. Δηλιγιάννης ὅστις ἐπρόκειτο κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς Τετάρτης νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἐκωλύθη οἰκουρῶν ἕνεκα ἀσθενείας. Ἀλλ' ἀπαντες, οἵτε ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου εἶτε κατ' αὐτοῦ ἀγορεύοντες, προβάλλουσι τὸ συμφέρον τοῦ στρατοῦ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι τὸ νομοσχέδιον πάντως μέχρι τῆς προσηκούσας Δευτέρας θὰ ψηφισθῇ ὡς ἐτροποποιηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, καθότι ἡ κυβέρνησις συνεκέντρωσεν ἤδη σταθερὰν πλειονοψηφίαν ἐξ 126 περίπου φίλων αὐτῆς βουλευτῶν καὶ θὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν σχεδίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρατείνουσα τὰς συνεδριάσεις τῆς βουλῆς μέχρι πρωίας· εἰς τὴν παρούσαν σύνοδον τῆς βουλῆς θὰ ὑποβληθῇ καὶ ἡ σύμβασις τοῦ σιδηροδρόμου Λαρίσσης· ὅπως ὅμως διεπραγματεύθη τὴν σύμβασιν ταύτην ἡ κυβέρνησις ὁ σιδηροδρόμος θὰ κατασκευασθῇ οὐχί, ὡς ἀρχήθεν ὑπὸ τοῦ Τρικούπη ἐσχεδιασθῇ, μέχρι Λαρίσσης, ἀλλὰ μόνον μέχρι Διμερλῆ· ἕνεκα τούτου ἡ κάτοικοι Λαρίσσης προβλέποντες ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως αὐτῶν ἐντελῶς παραβλάπτονται συγχροτοῦσι συλλαλητήρια, ἀπέστειλαν δὲ εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπιτροπὴν ἣτις ἐμφανισθεῖσα ἐνώπιον τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου διεμαρτυρήθη διὰ τὸ προσγιγνόμενον εἰς τὴν πρωτεύουσιν

τῆς Θεσσαλίας ἀδίκημα. Βέβαιον δὲ εἶνε ὅτι πολλὰς τῆς βουλῆς συνεδριάσεις θὰ ἀπασχολήσῃ ἡ σύμβασις αὕτη διότι ἐὰν παραβλέψωμεν καὶ τῆς Λαρίσσης τὰ συμφέροντα, ὀφείλομεν ἐν τούτοις λεπτομερῶς καὶ ἐπισταμένως νὰ ἐξετάσωμεν τὴν διεθνὴ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου σημασίαν καὶ τὰς ὠφελείας τὰς ὁποίας θὰ πορισθῇ ἡ Ἑλλάς διὰ τῆς ἐνώσεως τοῦ σιδηροδρόμου τούτου μετὰ τῶν τουρκικῶν σιδηροδρόμων.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 1900.

Ὁ Ἀλβανικὸς σύνδεσμος.—Καταδιώξεις.—Πρόσκλησις ἐφ' ἑδρών. Πάλιν ἡ Χειμᾶρα ἀπειλεῖται.

Ἀπὸ πολλοῦ παρτηρεῖται κίνησις τις τῶν προκρίτων Τυρκαλθανῶν τῆς νομαρχίας ἡμῶν Ἰωαννίνων, καὶ συνενόσεις αὐτῶν μετὰ τῶν βέηδων τῆς Ἀνω Ἀλβανίας. Ὅποιος ἐνεργείας καὶ βλέψεις ἔχουσιν ἀδελόν. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τουρκοελληνικοῦ πολέμου ἡ ὑπόληψις, ἣν οἱ Τούρκοι εἶχον περὶ τῶν Ἀλβανῶν ὡς ἀνδρείων καὶ ἀρειμανίων πολὺ ἐξέπασσε διὰ τὸν πανικὸν ὃν ὑπέστησαν εἰς Φιλιπιάδα καὶ τὴν εἰς τὰς ἐστίας φυγὴν αὐτῶν, καὶ δι' αὐτὸ οἱ μὲν Τούρκοι περιφρονητικῶς ἐκφράζονται περὶ τῶν Ἀλβανῶν, οὗτοι δὲ λίαν ἀπελπιστικὴν γνώμην ἔχοντες περὶ ἑαυτῶν καὶ περὶ τῆς χώρας, περιστρέφουσι τὰ βλέμματα αὐτῶν ζητοῦντες νὰ προσκολληθῶσι πού. Ἐντεῦθεν ἀφυπνίσθη, ὁ ὑποδόκιμος Ἀλβανικὸς Σύνδεσμος, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀγρύπνως παρακολουθεῖ τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ δὴ ἐπ' ἐσχάτων ἡ Τοπικὴ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀρχὴ ἔσχε φαίνεται ὑπονοίας ὅτι τινὲς ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἔχουσι σχέσεις πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξητήθη ἐκ Κ) πόλεως τί τὸ ποιητέον. Ἡ ἀπάντησις ἦτο· ὅτι πρέπει νὰ συλλαβῇ αὐτοῦς. Ἀλλὰ μόλις ἤλθε ἡ εἰδήσις, ὁ Μουσταφᾶ πασᾶς ἔσχον μέλος τῆς πόλεως ἡμῶν συνδεόμενος δι' ἐπιγαμίας μετὰ ἰσχυρῶν οἰκῶν τῆς Ἀλβανίας ἐτρελλάθη (·) καὶ ἐγένετο ἄφαντος· μάτην ἄχρι τοῦδε ἐζητήθη καὶ εἰς Λιμπόχοβον καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐτερος ὁ ἐξ Ἑβραίων ἀρνησίουθρος, κατὰ τοῦ ὁποίου ὡς μεσάζοντος ἐξηνήχθησαν ὑπόνοιαι, Μουσταφᾶ Χιδαγέτ ἡ Ἀβρὴμ Γκανή ἀσθενήσας ἀπέθανε. Γνωστὸν ὅτι ἄλλοτε ὁ «Σύνδεσμος» οὗτος ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῆς γείτονος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Βερ. συνθήκης, ἀλλὰ ἀφοῦ ὁ σκόπελος παρήλθε καὶ ἐγεννήθησαν φυλετικαὶ ἰδέαι, ἄλλοι ἐξωρίσθησαν καὶ ἄλλοι εὐρίσκονται παρὰ τῇ Αὐτοκρατορικῇ Αὐλῇ ὡς σύμβουλοι.

Λέγεται ὅτι ὁσονοῦπω προσκαλοῦνται οἱ ἐφ' ἑδρῶν· λόγοι μὲν λέγονται διάφοροι καὶ ποικίλοι· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι θὰ ἐκχυμνασθῶσι εἰς τὰ νέα ὅπλα Μάουζερ. —Σπουδαία ἀποφάσεις ἐλήφθησαν πρὸς ἀφομοίωσιν τοῦ ἐξαχάρου τῆς ἡρωϊκῆς Χειμᾶρας, γραφαὶς καὶ ἐκτιμηταὶ ὑπῆρχον ἐν Δελφίνῳ καὶ ἠθέλησαν νὰ καταγράψωσι καὶ τὴν περιουσίαν τῆς ἡρωϊκῆς ταύτης χώρας, ἀλλ' οἱ κάτοικοι ἀντέτειναν καὶ ἤδη ἐτοιμάζονται τῶσάσα τάγματα ἵνα ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῶν ἐπέλθωσι εἰς τὴν ἀπὸ αἰώνων διατηρήσαντα τὰ δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς λεοντῆς καὶ τῆς ἀλωπεκῆς, τῆς ἐπαράτου διαιρέσεως, ἐπιβάλωσι εἰς αὐτοὺς τοὺς φόνους οὓς καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι πλη-

ρόνουσι. Ἀλλ' ἂν οἱ κάτοικοι σωφρονῶσι καὶ ἂν ἐπιδείξωσι τὴν ἀπαιτουμένην φιλοπατρίαν καὶ ἐνότητά, ὡς κατὰ σκοπέλου θέλουσι ναυαγήσει ὅλα τὰ σατανικά σχέδια, ἅτινα ἀπὸ ἐτῶν ἐποφθαλμιῶσι καὶ μηχανορραφοῦσι ἵνα ἐπιβάλωσι.—Κάτω τὰ πάθη πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἡρωϊκῆς χώρας!

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

26 Φεβρουαρίου 1900.

Ὁ χειμῶν.—Ὁ νέος Δήμαρχος.—Πῶς γίνεται ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων.—Καθυστερούμενα τεθρεῶτων.—Οἱ καὶ Κοντσούφλιαρς.—Ὁ Ἐξάρχος.

Ὁ κουτσοφλέβηρος ἀφ' οὗ μᾶς ἐσάπισεν εἰς τὴν βροχὴν ἠθέλησε πρὶν φύγῃ νὰ μᾶς κοκκαλιάσῃ καὶ εἰς τὸ κρύο καὶ οὕτω ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν τὸ Μέτσοβον ἐνεδύθη τὴν λευκὴν στολήν· δὲν βλέπει κανεὶς τίπον μαῦρον πουθενά, φυσᾷ δὲ καὶ ἕνας λεβέντης ἀέρας, ὁ ὁποῖος διαπερᾷ καὶ τὰ ταλαγάνια ἀκόμη.—Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας δημοτικὰς ἐκλογὰς δήμαρχος ἐξελέγη καὶ πάλιν ὁ Δημήτριος Μπότας λαβὼν τοὺς περισσοτέρους ψήφους τῶν ἐκλογέων. Εἶχεν ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος δήμαρχος καὶ ὁ Τριαντάφυλλος Κονταβέλης ἀλλὰ δυστυχῶς ἤλθεν ὁ γδοος· δὲν ἀπέκτησεν ἀκόμη τὴν δέουσαν ἐπιρροὴν ὅπως ὑποσκελίσῃ τὸν Μπόταν, ὅστις εἰς δύο περιόδους τώρα ἐκλέγεται Δήμαρχος· ἂς ἔχῃ ὑπομονὴν ὅμως ὁ Τριαντάφυλλος καὶ εἰς τὴν ἄλλην τετραετίαν, καλλιεργῶν ἐν τῷ μεταξύ τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων, θὰ ἔβγῃ πρῶτος.

Ὡς πληροφοροῦμεθα τὸ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Μετσόβου κείμενον φρούριον θὰ καταρρίψουν οἱ τοῦρκοι καὶ διὰ τῶν ὑλικῶν του, ἀγγραφαὶς καὶ φορολογίας τῶν κατοίκων θὰ κτίσωσι μέγαν στρατῶνα χωρητικότητος τριῶν χιλιάδων ἀνδρῶν.—Ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων ἐξακολουθεῖ νὰ γίνηται μὲ μεγάλην ἀπανθρωπίαν· τῆς Χρυσῆς Χαχαμίχου κατέχεσαν ὅλα τὰ ἐπιπλα τῆς οἰκίας της, τετζερέδες, βελέντζαις, προσκέφαλα, καζάνια καὶ λοιπὰ διὰ τὰ δασίματα τοῦ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀποβιώσαντος ἀδελφοῦ της καὶ τοῦ εἰς τὰ ξένα ἀπουσιάζοντος ἀνεψιῦ της.—Τὸν Γεώργιον Ταψάρην ὀφείλοντα τετρακόσια γρόσια ἐφυλάκισαν, διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ δὲ ὁ δυστυχὴς ἐπώλησε τὰ δύο του βώδια, ἀλλὰ μόνον διὰ τριακόσια γρόσια καὶ τὰ δύο, ἔδωκε τὰ τριακόσια γρόσια εἰς τοὺς Τούρκους καὶ τὸν κρατοῦν τώρα διὰ ἑκατὸν πενήτηντα γρόσια, ὥς ὅτου πωλήσῃ ἄλλο τίποτε καὶ νὰ τὸν ἀποφυλάκισουν. Τὸν Νικόλαον Τσάβαν, ὡς ἐγγυητὴν διὰ τὰ βασιλικὰ δασίματα τοῦ εὐπόρου καὶ εἰς Τρίκαλα ἀποκατεστημένου Στεργίου Μπλατσούδη τρεῖς μέχρι τοῦδε ἐφυλάκισαν, ἀλλ' ὁ Μπλατσούδης ἀγρὸν ἠγόρασε, δὲν ἐννοεῖ νὰ στείλῃ τὰ βασιλικὰ δασίματα καὶ ὁ λόγος δὲν εἶνε ὅτι φυλάκισον τὸν Τσάβαν, ἀλλὰ δὲν πιδίεται εἰς τὸ ἔξῃς ἄλλος ἐγγυητὴς δι' ἀπερχομένους εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκτροπα διαπραττοῦσιν οἱ τοῦρκοι καὶ οἱ μουχτάρηδες περὶ τὴν εἰσπραξίν φαντασιωδῶν φόρων ἀλλὰ πρὸς τί νὰ τὰ γράψω. Ἐννοῶ τὸν πραγματικὸν ὀφειλῆν τῶν βασιλικῶν δασμάτων νὰ τὸν φυλάκισουν, νὰ τοῦ πωλήσουν τὴν περιουσίαν του καὶ ἐν γένει νὰ μεταχειρισθῶσι πᾶν ἐξαναστατικὸν μέσον, ἀλλὰ νὰ βιάζωνται τὰς χήρας διὰ τὰ πρὸ τεσσαράκονταετίας καθυστερούμενα δασίματα τῶν μακαρι-

των των, τὰς θέλεις διὰ τὰ δασύματα τῶν ἀφάντων ἀνεψίων των καὶ τεθνεώτων ἀδελφῶν των καὶ μόνον κεφάλαια ξηρὰ εἰμποροῦν νὰ κάμουν τὸ τοιοῦτον.

Πρὸ μὲν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διέταξε τὸν ἐνταῦθα κ. Βενέδικτον Βοϊλάν πατριάρχικόν ἑξαρχον Μεσσοβίου νὰ μεταβῇ εἰς Κουτσούφλιανην καὶ ὑποβάλλῃ αὐτῇ λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκονται οἱ ναοὶ τῆς Κουτσούφλιας. Πράγματι δὲ ὁ ἑξαρχος μετέβη ἀμέσως καὶ περὶ μάλιστα εἰς Κουτσούφλιανην, ὅπου ἰδίως ὁμοῦσι ἀντελήφθη τοὺς βαυβαλισμούς των Τούρκων· ποιήσας δὲ τὴν δέουσαν ἐκθεσὶν ὑπέβαλε ταύτην εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. — Ὁ ἑξαρχος οὗτος εἰς πρῶτον ἐνεργητικὸν καὶ δραστήριον ὅσον ἀπορρᾶ τὰ ἐκκλησιαστικά, μετὰ τὸν κόσμον ὅμως δὲν τὰ πηλύνει καλᾶ· ὅπου δὲν ἀκούεται ὁ λόγος τοῦ, ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ ράβδος του· πολλοὺς μίχοι σήμερον εἶδεν καὶ ἐξέβρισε, πρᾶγμα ἀσυμβόστατον μετὰ τὸ ἔξωμά του.

Ο ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ἀναποκριτὴς τοῦ ἰταλικοῦ «Βήματος» στέλλει τὸ ἀκόλουθον σπουδαῖον τηλεγράφημα· Πολλοὶ κοινόητες τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Μακεδονίας, ἑλληνικαὶ καὶ τουρκικαὶ, ἐπεμφαν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Σουλτάνον, ἵνα διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τὴν παντοειδῶν παρεκτροπῶν τῶν ὑποκινουμένων ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας, ζητοῦσαι τὴν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίας τάξεως εἰς τὰς Μακεδονικὰς ἐπαρχίας, τὰς γινόμενας θεατρὸν βίαιαπραγμάτων καὶ δολοφονιῶν καὶ τῆς ἡμιγλίαν τῶν ἐνόχων, παραμεινάντων ὅχρι τοῦδε ἀτιμωρήτων.

Αἱ αἰματηραὶ αὐταὶ ἐπιθέσεις ἔχουν θύματα τὰ σημαντικώτερα πρόσωπα τῶν ρηθισμένων ἐπαρχιών. Οἱ Βούλγαροι προτινέοντες οὕτω νὰ ἐνσπερίσιν τὸν τρόμον μεταξὺ τῶν ἡσυχῶν ἐκείνων πληθυσμῶν καὶ ὑποκινήσῃσι ταραχὰς εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν.

Αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ οὐδὲν πράττουσιν, ὅπως θέσῃσι τέρμα εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην.

Όταν, πρὸ καιροῦ, κατόπιν τῶν παραστάσεων τῶν Ἑλλήνων ἐπικρίπτουν παρὰ τῇ βαλῇ Θεσσαλονίκῃς ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς, συνέλαβε τὸν πλείστον τῶν πρωταγόνων, ὁμολογούντων τὴν ἐνοχλήν των, ἔφθασε διαταγὴ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ὅπως ἀπολυθεώσῃ τοὺς βουλγαροὺς. Ὅχι μόνον οἱ Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ οἱ Τούρκοι εἶνε θύματα τῶν ταρχοποιῶν διαθέσεων Βουλγάρων, οὗς ἀποθραύειν ἡ ἀτιμωρία. Ἐρ' ὃ Ἕλληνες καὶ Τούρκοι ὁμοῦ ἀπέστειλαν τὸ ρηθὲν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπιδοσάμενος συγχρόνως ἀντίγραφον πρὸς τοὺς προέξοντας τῶν Δυνάμεων παριστάμενος ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ὑπαίτιοι ὅπως ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις. Κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη, οἱ Βούλγαροι διέπραξαν τεσσαράκοντα ὅλας δολοφονίας κατὰ τὴν ὁδοδοξίαν Ἑλλήνων, τῶν κατοικοῦντων εἰς Μακεδονίαν. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Γεργικὴν μόνον ἀπὸ τοῦ 1897 ἕως τοῦ 1899 ἐφρονέθησαν τριάκοντα μέσσα εἰς τὸ σπῆτι των.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 6 Μαρτίου. Πολυάριθμοι ἀξιωματικοὶ ἀναχωροῦσιν ἀκαταπαύτως εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἀγανιστάν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 6 Μαρτίου. Ὁ Σουλτάνος εἶνε ἀπαρηγόρητος διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ὁσμάν πασᾶ. Ὁ Σουλτάνος ἐγορήγησε πλουσίαις συνάξεις καὶ προνόμια εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ θανόντος στρατηλάτου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 8 Μαρτίου. Ὁ ἐνταῦθα πρέσβης τῆς Ρωσίας ἀπηλθὼν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν διακρίνουσιν ἐν τῇ ὁδοῖς περὶ αὐτῶν αἱ διάφοροι ἀπειρήσεις τῶν Ρωσικῆς Κυβερνήσεως.

ΒΕΛΓΡΑΔΙΟΝ, 8 Μαρτίου. Εἰς τοὺς καταδικασθέντας διὰ τὴν κατὰ τοῦ πρώην βασιλέως, Μιλάνου γενομένην ἀπέπειραν ἐδόθη χάρις ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατόπιν τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ Ὁράγιν, ἡ συνένσις τῶν κεντρικῶν στρατευμάτων Γκατάρ, Βράβαν καὶ Κλέμεντς μετὰ τῶν Ρίβερερ συνετελέσθη. Ὁ Ρίβερερ ἐξέπεμψε εἰς

συναγματοδότην Πολκάρφ μετ' ἐφίππου ταξιαρχίας εἰς Σπριγκοντέιν, συγχρόνως δὲ κατέφθικαν ἐκεῖ αἱ προφυλακαὶ τοῦ Κλέμεντς. Ὁλόκληρος ἡ ἀγγλικὴ ἀποικία τοῦ Ἀκρωτηρίου ἐξεκινώθη ὑπὸ τῶν Ὁραγγίων. Οἱ Βέρςις συγκεντρώσαντες εἰς τὸν ποταμὸν Βάλλ, ὅπου ἐκτελοῦσιν ὁχυρωματικὰ ἔργα. Ὁ Ζουμπέρ ἐλπίζει νὰ συγκεντρώσῃ εἰκοσι χιλιάδας καὶ ἀντιτάξῃ τὴν πρώτην καὶ κυρίαν ἀμυναν κατὰ τῆς εἰσβολῆς εἰς τὸ Τράνσβαλ. Ὁ συναγματοδότης Πιλκάρφ ὁδεύων πρὸς ἀπολυθεώσιν τοῦ Μάρικι ἀπέχει μόνον τεσσαράκοντα ἐπτὰ μίλια. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν ἡμερησίων Νέων βεβαίως, ὅτι πολλοὶ σωματάρχαι Βέρςις, ἐν εἰς ὁ Λουκάς Μάγερ, ἀποκαλύπτουσιν ἐκφράζονται, ὅτι ἡ ἐξακολούθησις τοῦ πολέμου εἶνε τρέλλα τοῦ Κρούγερ.

— Εἰ Θεσσαλονίκῃ ἀγγέλεται, ὅτι περιόχοντες Ἀλβανὸς ἀρχηγὸς Δεῖν Βουρίας εὐρίθη ἐντὸς ῥύσκου, τραγικῶς φονεὺς παρὰ τὸν ὁπαδὸν του. Εἶχε κατηγορηθῇ ὅτι εὐρίσκτο εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἀλβανικῆς φυλῆς.

— Διαφωνοῖα σοβαρὰ ἀνεφύησαν μεταξὺ τῶν Μπέρςις διὰ τὸν πόλεμον. Τὸ Τράνσβαλ ἐπιθυμῇ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ πολέμου μέχρις ἐσχάτων, ὑποστηρίζει δὲ τοῦτο καὶ ὁ Κρούγερ μετὰ τοῦ Στεῖν. Ἀλλ' οἱ Ὁράγγιοι ἀπέκαμον καὶ συζητοῦν τὴν κατάπαυσιν τοῦ πολέμου.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Σιμόπουλος ὑπέβαλε δῆλωσιν, διὰ τῆς ὁποίας μειοῦνται τὰ ἐσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων κατὰ 800,000 δραχ. Ἡ μειώσις αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων. Ἐτέρων δῆλωσιν περὶ αὐτῆς τῆς ἐσοδῶν κατὰ 1,250,000 δραχ. ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς παρακράτησεως. Μέχρι τοῦ παρελθ. ἔτους δὲν εἰσπράττετο ὁ φόρος αὐτός· διότι εἰσπράττετο ἡ παρακράτησις ἀπὸ τὸ δημόσιον. Ἡνὶ ὅμως εἰσπράττει τὴν παρακράτησιν ἡ Σταφιδικὴ Τράπεζα, τὸ δὲ δημόσιον θὰ εἰσπράττει τὸν φόρον ἐπὶ τῆς παρακράτησεως, ἥτοι 4)σο. Προσέτι προσυξάνουν τὰ ἐσοδα κατὰ 400,000 δραχ. ἐκ τῶν εἰσφορῶν τῶν δήμεν. Ἐξ ἄλλου ποιεῖ ἕτερον δῆλωσιν, δι' ἧς προσυξάνουν αἱ δαπάναι.

Οὕτω εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προστίθεται πτωσίως 780,000 δραχμῶν. Ἐξωτερικῶν αὐξήσις δαπανῶν 3,535 δραχ. Δικαιοσύνης 112,434 δραχμῶν. Ἐσωτερικῶν 1,213,428 δραχ. Ἐκκλησιαστικῶν 36,000 δραχ. καὶ Στρατιωτικῶν 1,026,000 δραχ. Οὕτω δὲ τὰ ἐσοδα μετὰ τὰς γινόμενας αὐξομειωτέας ἀνέρχονται εἰς 112,206,849 δραχ. τὰ δ' ἐξόδα εἰς 111,618,497. Ὅθεν ἀπομένει πλεόνασμα 758,351 δραχ.

Εἰς τὴν συνέδριον τῆς Τρίτης ἀνακοινούνται ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου διάφοροι ἀναφοραί, ἐν αἷς καὶ ἀναφορὰι τῶν φοιτητῶν τῆς ἱστορικῆς Σχολῆς, δι' ἧς ζητοῦν νὰ πληρωθῶσιν αἱ κεναὶ ἑδραὶ τῆς σχολῆς ταύτης.

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη, κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Μπασιζ, ἀναγινώσκεται. Ὑποστηρίζεται δὲ παρὰ τοῦ ἐκείνου βουλευτοῦ ἐπὶ τῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπολύσεως τοῦ κ. Δελλαπάρτα τὸ Πανεπιστήμιον εὐρίσκεται ἐν οὐκ ἄριστῃ καταστάσει, συνέπειαι δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης εἶνε αἱ αἰματηραὶ συγκρούσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν σήμερον τὴν πρώτην μεταξὺ φοιτητῶν πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ κ. Μουμφορράτος, λέγει, ὅτι καλῶς ἐσκέφθη ὁ κ. Εὐταξίας νὰ προτάξῃ τὸ νομαρχεῖον περὶ ὁριστικοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, διότι ὁ διέπων ἦν τὰ τοῦ Πανεπιστημίου ὁργανισμὸς, βασιζόμενος ἐπὶ ἐνὸς ἀτελεστάτου καὶ παναρχαίου Β. Διατάγματος, διδὲ ἀπορρίψιν εἰς σκάνδαλα κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν καθηγητῶν. Συνιστᾷ νὰ ἰδρυθῶσιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ ἑδραὶ ἐκτάκτων καθηγητῶν. Ὁ θεομὸς οὗτος ὁλοκληρῶνται τὰ σκάνδαλα, τὰ ὅποια λαμβάνουν τὴν χώραν. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν καθηγητῶν πρέπει νὰ φαιρῇ ἀπὸ τοῦ

καθηγητῶς τῶν διαφόρων σχολῶν. Μετὰ ταῦτα ἐξετάζει τὸ ζήτημα τῆς ἀπολύσεως τοῦ κ. Δελλαπάρτα.

Ἐπαινεῖ τὸ ἔργον τούτου ὡς καθήκον, ὡς ποστηρίζει δ' ὅτι ἀδίκως καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἐπιστήμης ἀπελύθη ὁ ἐν λόγῳ καθηγητής. Ὁ αἰσθησμός τοῦ κ. Γαζέτη εἶνε παράνομος· διότι ὁ νόμος ἀπατεῖ φανεράν ψηφοφορίαν, ἐνῶ ἡ σχολὴ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπέδειξε τὸν κ. Γαζέτην. Ἐπρεπε νὰ γείνῃ δεύτερον ἐρώτημα πρὸς τὴν σχολὴν καὶ ἐν αὐτῇ ὑπέδεικται καὶ πάλιν τὸν κ. Γαζέτην, τότε ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὡς καθηγητοῦ. Τοῦτο δὲν ἐγένετο καὶ οὕτω τὴν ἀδικίαν, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸν πωθέντα καθηγητὴν, παρηκόλυθη μετὰ παρανομίαν.

Ὁ κ. Εὐταξίας ἀπαντᾷ, ὅτι τὰς προτάσεις τῶν σχολῶν τὰς θεωρεῖ συμβουλευτικὰς μόνον. Πάν ὅ, τι ἐπράξεν ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει τὸ ἐπρεπε κατὰ πεποιθήσιν καὶ ἀναλαμβάνει ἐπὶ πλήρη εὐθύνη· τῆς ὑπογράφει, ὅτι ἐπὶ τῇ πρῶτῃ αἰτίᾳ τῆς σχολῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν τοῦ Γαζέτη, εἶνε ἄκυρος, διότι δὲν ἀναφέρονται ἐν αὐτῇ τὰ ἔργα, ἅπερ οὗτος εἶχε συγγραφῆ, ἐπιστῆς ἄκυρος εἶνε καὶ ἡ πρότασις, ἐρ' ἥς ἐπαύθη ὁ διορισμός τοῦ κ. Δελλαπάρτα, καθὼς καὶ ἐν αὐτῇ δὲν ἀναφέρονται τὰ συγγράμματα τοῦ τότε διορισθέντος.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης λέγει, ὅτι τὸ σκάνδαλον τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Γαζέτη εἶνε τοιοῦτον, ὥστε, ἐάν ποτε γείνῃ σύμβουλος τοῦ Στάματος, θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὴν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἀποπομπὴν τοῦ καθηγητοῦ τούτου.

Ὁ κ. Γαζέτης ἐνόμισεν ὅτι διὰ νὰ γείνῃ καθηγητὴς ἔπρεπε νὰ γείνῃ πρῶτον βουλευτής. Καὶ τοῦτο ἐπράξεν, ὡς κληθῇ δ' ὡς βουλευτὴς πρῶτον διὰ νὰ ὁρκισθῇ μετ' ὀλίγου ὡς καθηγητῆς. Οὕτως ἐξέβρισε τὸ κοινοβούλιον, εἰς τὸ ὅποιο πρὸ μικροῦ εἶχεν εἰσελθεῖ.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀναιρεῖ τοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ κ. Εὐταξίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παύσιν τοῦ κ. Δελλαπάρτα. Οὐδεὶς μέμνηται, καθὼς ἔπρεπε, διότι ἔπαυσε τὸν κ. Δελλαπάρταν, καθὼς ἔπρεπε δικαίωμα πρὸς τοῦτο. Τὸν μέμνηται ὅμως πάντες, διότι κακῶς προέβη εἰς τὴν παύσιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. Εὐταξίας ἤνθ' ὅτε καλύπτεται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας δύναται νὰ διαπράττῃ σκάνδαλα καὶ παρανομίας τοιαύτας. Τὰ σκάνδαλα ὅμως ταῦτα διαδιδομένα ἀνὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, καὶ θεσπῶσι ἀνεπαράκλητὴν τὴν πλειοψηφίαν διὰ νὰ τὰ καλύψῃ.

Ἐπὶ τὸ στρατιωτικῷ νομοσχέδιον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ βουλευτὴς Ἀρτῆς κ. Γαρουφαλίας· μεταξὺ δ' ἄλλων ὁμιλεῖ καὶ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ πολέμου. Εἰς τὴν συζήτησιν πολλὰ λαμβάνονται μέρος· ἀπαντᾷ δὲ ὁ κ. Δηλιγιάννης (ἐν ἐξέσει). Ὅχι ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ἡ Τουρκία ὑπέκρινε τὸν πόλεμον. Ἡ τότε Κυβέρνησις ἦτο πεπεισμένη, ὅτι ἡμῶν Ἑλλὰς δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀντιταχθῇ πρὸς τὰ πολυάριθμα στρατευμένα μεγάλης Αὐτοκρατορίας, καλῶς ἡσκημένα καὶ ὀπλισμένα. Ὑπὸ πολέμου ἡ Τουρκία εἶχεν ἀφθονα, ἐνῶ τὰ ἡμέτερα ἦσαν λείψανα τοῦ 1877 καὶ 1886. Ἀλλὰ καὶ ἐν εἰς ἔχοντες πολυάριθμον στρατὸν καλῶς ἡσκημένον καὶ ὁργανωμένον, ἡ Κυβέρνησις ἐφάρει τότε, ὅτι δὲν συέφερον εἰς ἡμᾶς νὰ ὑποκινήσωμεν τὸν πόλεμον, διότι εἶχοντες μεγάλην συμφέροντα εἰς τὴν γείτονα αὐτοκρατορίαν, τὰ ὅποια διευθετοῦντο. Ὁμολογῶ, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπικρατοῦν παρ' ἡμῶν σύστημα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καταρτισθῇ στρατὸς ἀντάξιός τῆς ἀποστολῆς του. σήμερον δὲ ἔχομεν ἄθροισμα ὀπλοφόρων καὶ ὄχι στρατὸν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης αἰματηρὰ σκηνὰ διεδραματίσθησαν εἰς τὰ προπύλαια τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἀφορμὴ δὲ τῶν σκηνῶν τούτων ἦν ἡ ἀξίωσις τοῦ ὑψηλοῦ κ. Μελησσίου ὅτι ἦσαν ἀπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Σκαλιδουρὸν τὴν ἀμειβεταρικὴν αἰθουσαν, ὅπου τὸ ἀνατομικόν

διὰ νὰ διδάξῃ. Κυρίως ὑπεκρίπτετο τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος τινῶν διὰ τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱατρικῆς, ὅτινες διὰ τῶν παραχρῶν ἠθέλησαν νὰ ἐκδιώκουν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἡμέραν τῆς σχολῆς. Ἡ ἐρις περιστράφη κυρίως μετὰ τῶν Ἀσκήτων καὶ Μεσσηνίων φοιτητῶν. Ἐπικολούθησε συμπλοκή, πυροβολισμοὶ ἐρίθησαν καὶ μάχαιραι ἀνέλαμψαν. Ἐκ τῆς συμπλοκῆς ταῦτες πολλοὶ φοιτηταὶ ἐτραυματίσθησαν. Αἱ ἀρχαὶ σπεύσασαι ἐπὶ τόπῳ διέλυσαν τὴν συνάθροισιν. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 15 φοιτηταὶ αἵτινες ἀνακρίνονται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἵνα ἀνακαλυφθῶσι εἰ πρωταίτιοι τῶν σκηνῶν.

— Προχθὲς τὴν πρωῒαν ἐπρόκειτο νὰ ὑπογραφῇ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ σύμβουσις τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Αἰγίνης. Ἡ ὑπογραφή ὅμως αὐτῆς ἀνεβλήθη ἐνεκεν τῆς ἀσθενείας τῶν κ. κ. Θεοτόκη καὶ Σιμπούλου.

— Αἱ ἀνακρίσεις, τὰς ὁποίας διέταξε πρὸ πολλοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ Κράτους, πρόκειται ν' ἀποκαλύψουν καταχρήσεις καὶ σκάνδαλα ἀπροσδόκητα. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ ἐνεργούντος τὰς ἀνακρίσεις εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον τοῦ Πειραιῶς ἀπεκάλυψαν καὶ ἄλλο ἔγγραφο ἐπίσης πλαστογραφημένον, ἀλλ' ἐπειδὴ τινες τῶν καταχρήσεων ἐγένοντο ὅταν ὁ σήμερον ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις ἀνώτερος ἀξιωματικὸς κ. Ζώτος ἦτο λιμεναρχὴς, ἐξήχθησε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀντικατάστασιν του, διότι καλύπτεται ἐκ τοῦ νόμου ν' ἀνακρίνῃ ἀξιωματικούς ὑπηρετήσαντας ὑπ' αὐτὴν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον διώρισε χθὲς ὡς ἐκτακτον εἰσηγητὴν τοῦ Νυκτοδικοῦ τὸν κ. Δουροῦτην, ὑποπλοίαρχον, εἰς ν' ἀνέβηκε καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀνακρίσεων. Ἀλλὰ ὅμως καταχρήσεις ἠγγέλθησαν ἐκ Κερκύρας εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ὁ ἐξελεγμένος τὴν διαχείρισιν τοῦ λιμεναρχείου ἐκεῖνον ἀνώτερος ἀξιωματικὸς καθηγητὴν ὡς καταχραστὴν τὸν λογιτὴν Παραμυθιῶτην, ὑπερτεροῦντα ἐπὶ δεκαετίαν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον Κερκύρας, τὸ δὲ ὑπουργεῖον διέταξε τηλεγραφικῶς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅπως προβῇ εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ καὶ τὴν ταχέαν ἀποστολὴν του εἰς Ἀθήνας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν ὅτι τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν Κερκύρᾳ ὁ αὐτὸς πρὸ ἑτῶν ἀποκαταστάσεως καὶ διεθνήσαν τὸ βιβλιοπωλεῖον «Κάδμος» ἐξ Ἰωαννίνων δὲ καταγόμενος Εὐστάθιος Ἀδάς ἀνὴρ διακρινόμενος πάντοτε διὰ τὰ καλὰ αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν. Οὕτω δὲ ὁ κύκλος τοῦ ἀλλοῦ ἀνθρώπου ἐν Κερκύρᾳ ἡπειρωτικῷ κέντρῳ δαμνέται ἀραιότερον καὶ ἐκλείπει. Εἰς οἰκονομίαν τοῦ μεταστάντος καὶ εἰς πάντα τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ ἀποστέλλομεν τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῇ θανάτῃ ταύτῃ συμφορῇ.

— Ἀφίκετο ἐκ Ταταρπλάνων ὁ κ. Νικόλαος Στάλκς καὶ ἀνεχώρησε εἰς Ἀλεξάνδρειαν. — Ἐπίσης ἀφίκετο καὶ ἀνεχώρησε εἰς Αἴγυπτον ὁ κ. Ἀθ. Διαγόνης ὅστις ὡς δι' εἰδοποιήσεως τοῦ ἑκαμὲ προηγούμενος γινώσκον σκοπεῖ νὰ ταξιδεύῃ μετὰ Πιγυπτοῦ, Παναγιῶτι, Κονίτσης, κλπ. παραλαμβάνων καὶ παραδίδων ἐπιστολάς, χρήματα κλπ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδιον ὁ κ. Βασιλεῖος Κοντοβόγος. — Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδανῶν οἱ ἀδελφοὶ Βλαδύχας, ἐκ Ζίτσης οἱ κ. κ. Ἡρακλῆς Κυφός, Γεώργιος Καληγιάννης καὶ Βασιλικὴ Διάκος μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Γεωργίου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Βουκουρεστίου καὶ ὁ κ. Γεωργίου Κοντογιάννης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντίνου, ἐκ Δίστης τῶν Φιλιατῶν ὁ κ. Νικόλαος Ρίζος, ἐκ Μπάγνης ὁ κ. Θωμᾶς Ζαμπιδῆς καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σόκας τῆς Μ. Ἀσίας, καὶ ὁ κ. Θεοφάνης Κυριακίδης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Ναζλὶ, ἐκ Πρωτόπαπας οἱ κ. κ. Βασ. Πολυώτης, Χαράλ. Παναγιώτου, Ἀλέξιος Κώστας καὶ Γεώργιος Χριστοδούλου καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Βουκουρεστίου, ἐκ Τραπεζοῦ οἱ κ. κ. Ἀριστοτέλης Βανδίας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνης, ἐκ Μολιστῆς τῆς Κονίτσης ὁ κ. Σπυρίδων Πορφύρας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βουκουρεστίου, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Δημήτριος Διαβέλλας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βουκουρεστίου.

— Ἀπὸ τῆς προσεοῦς Κυριακῆς ἐμφανίζεται νέα καθημερινὴ ἐφημερίδα, τὸ «Πύρ», διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ριζοῦ, καὶ εἰς τὸ σγῆμα τῶν πενταλέππων ἐφημερίδων. Ἡ νεὰρ συνάδελφος, νεωτέρου καὶ εἰς ἄλλ. ἐκτός τοῦ πολιτικοῦ μέρους, καὶ 3—4 στήλαις εὐνομογραφικῆς οὐλῆς εἰς τὴν συγχρόνως γινώσκον καὶ ὅλιγον, καὶ, κατὰ τὴν σπερδύσαν φράσιν, πρὸς πρῶτον τὴν ὑπάρχουσαν πρᾶγματι ἐλλείψιν τοιοῦτο φύλλον, οἷον ὑπόδειξις καὶ «Πύρ». Τὸ εὐχόμεθα.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγου. φύλλου)

ὑπὸ Π. Καραλίδου

Ὁ Γερμανὸς Β' εἶπε, οὕτως εἶπεν, ὁ ἀνορθωτὴς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἱερουσαλῆμ, ὁ συστήσας τὴν Ἀγιοταφικὴν ἀδελφότητα, τὴν συγκεκλιμένην ἀπὸ κληρικῶν μὴ ἐγχωρίων, ὁ περιορίσας τοὺς ἐγχωρίους εἰς τὸ νὰ μετέχῃσι τοῦ κλήρου μόνον δι' ἐγγάμων ἱερέων. Βεβαίως ὁ μέγας Πατριάρχης, θεοπίπτον τὰ τοιαῦτα, δὲν ὤρμητο ἀπὸ ἀρχῶν ἐθνοφυλετικῶν, ποιοῦμενος διάκρισιν ἐθνοφυλετικῆς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ἀραβοφόνων Παλαιστινίων ὁρθοδόξων, ἀλλ' ἐμπνεόμενος ὑπὸ σκέψεων γενικωτέρων, συνδεομένων μετὰ τῶν συμφερόντων τῶν Ἀγίων Τόπων. Ὁ ἐγγχωρὸς ὁρθόδοξος πληθυσμὸς τοσοῦτον εἶχε καταπέσει ἠθικῶς, τοσοῦτον εἶχε ἀπογενώχῃ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τοσοῦτον εἶχε καταστῇ ἀνίκανος πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε διάκρισις ἐλληνοφόνων καὶ ἀραβοφόνων, οὐχὶ ἐπὶ φυλετικῆς διαφορᾷς στηριζομένη, ἀλλ' ἀπὸ διαφορᾷς τῆς πνευματικῆς ἀναπτυξέως καὶ παιδείσεως προερχομένη, ἐπεβάλλετο σκόπευ. Πλὴν τοῦτου ἡ παράδοσις τῆς διοικήσεως τῶν Ἀγίων Τόπων εἰς Χριστιανούς ἐγγχωρίους διὰ μυρίων φυσικῶν δεσμῶν, συμφερόντων καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων πρὸς τὸν Τόπον συνδεομένους, δὲν συνῆδε πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Ἁγίου Τάφου. Τούτων ἡ περιφύρσις ἀπῆλθε. Ἑλληνιστὶν στρατευομένην, κλήρον ἄγαμον, ξένον εἶς τὸν Τόπον ὑπὸ ἐπὶ οὐκ ὕλικῶν συμφερόντων καὶ κοσμητικῶν σχέσεων, συνδεόμενον δι' ἀρρήκτους πρὸς αὐτὸν διὰ δεσμῶν ἠθικῶν καὶ ἀφωτισμένων μόνον εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Πόσον ἄλλως τὰ ὑψηλὰ ταῦτα ἠθικὰ βουλεύματα ὑπὲρ τῶν Ἀγίων Τόπων καὶ ἡ καθολικὴ πατριαρχία τοῦ Γερμανο

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἄθ. Π. Καρναμπάτ: Ἀποσταλείσαι συνδρομαὶ ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς καὶ πληρώσαντας συνδρομ.—Ἡλ. Κ. Καρθασαρά ἐλήφθη ἀποσταλείσαι συνδρομ.—Γεωβ. καὶ ἀποστέλλομεν ἀποδείξιν.—Κ. Ἄρτα ἐλήφθη ἐπιστολή σας καὶ συνδρομαί.—Πρ. Νικ. Ὁρος Σινά, σᾶς ἐνεγράψαμεν συνδρομητήν.—Α. Δ. Τύρταβον, ἀπὸ σήμερον σᾶς ἀποστέλλομεν τὸ φύλλον.—Μιχ. Μ. Σαλαμίνα, ὡσαύτως σᾶς ἐνεγράψαμεν καὶ γνωρίσατε ἡμῖν ἐὰν θὰ λαμβάνητε τὸ φύλλον τακτικῶς.—Ἡπειρώτῃ Φοιτητῇ Ἐνταῦθα, ποτὲ δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν ἀνώνυμα. Ὅσοι γράφουν ἔχουν ἐμπιστοσύνη, τοὺς γνωρίζομεν καὶ μᾶς γνωρίζουν.

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ Θ. ΓΡΙΒΑ

Εἰς Ἡπειρον τὸ 1854

(Διήγησις τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἀπ. Μαυρογένους, στενογραφηθεῖσα)

(συνέχ. εἰς τὸ προηγούμεν. φύλ. καὶ τέλος)

Ἐβαδίσσαμεν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀλλὰ Τούρκους δὲν ἀπαντήσαμεν πούθεν. Ἐφθάσαμεν ἔξωθεν τῆς Ἀρτας καὶ ἐτραβήξαμεν ἴσα πρὸς τὸ Λευτεροχώρι. Εἰς τὸν δρόμον ἐπιάσαμεν ἕνα χάντζα, τὸν ὅποιον ὠδηγήσαμεν εἰς τὴν γέφυραν καὶ τὸν ἀφήσαμεν ἐλεύθερον. Ἀφοῦ ἐφύγαμεν ἀπὸ ἐκεῖ τὴν ἐπιοῦσαν, ἐπιάσαμεν εἰς τὸν δρόμον πέντε στρατιώτας Τούρκους μὲ γράμματα. Δὲν ἐπειράξαμεν τὴν ζωὴν των.

Σημειωτέον ὅτι ὁ Δ. Γρίβας καὶ ὁ Καρζίσκῃς εἶχαν ἐνωθῇ μαζί μας εἰς τὸ Κομπότι. Ὁ Καρζίσκῃς ὅμως δὲν μᾶς ἠκολούθησε. Τότε μανθάνομεν ὅτι Τούρκοι ἔφθασαν εἰς τὸν Λαῦρον. Ἀμέσως ἐτοιμάσαμεν τὸν Κάσκαρη μὲ 300 περίπου καὶ τὸν Κόκκαλην ληστήν ἀπὸ τὴν Ζιχέρδαν μὲ ἄλλους 20. Αὐτοὶ εἰς τὸν Λαῦρον ἐκτύπησαν τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ἐτσάκισαν. Ἡμεῖς δέ, χωρὶς νὰ χάνωμεν καιρὸν, ἐτραβήξαμεν διὰ τὰ Πέντε Πηγάδια. Περπατώντας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἐφθάσαμεν εἰς τὰ Ριζοχώρια κάτω ἀπὸ τὰ Πέντε Πηγάδια. Ἐκεῖ ἐφθασαν οἱ Ζηκαῖοι, ὁ Λάμπρος Ζήκος μὲ ἀδελφία καὶ ξαδέλφια, ἕως ἑκατὸν ὅλοι, Λακκίωται. Ὁ Λάμπρος Ζήκος ἔφθασε πρῶτος καὶ ἀμέσως τὸν διέταξεν ὁ στρατηγὸς νὰ πάη νὰ κἀψῇ τὸν Μεγάλον στρατῶνα τῶν Πέντε Πηγαδιῶν, ὁ ὅποιος ἦτον ἕνα εἶδος τάπιος. Ὁ Λάμπρος τὸν ἐκάψε, καὶ ἐσκότωσε καὶ 5—6 Τούρκους, ἕνας δὲ ἐφυγε. Ἀφοῦ ἐφθάσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀπετεφρώσαμεν τελείως τὸν στρατῶνα. Ἀπὸ ἐκεῖ δέ, μὲ τοὺς Ζηκαίους μαζί, ἐπήγαμεν εἰς ἕνα χωριὸ Μπιστά, ὁ δὲ καπετὰν Νικόλας Ζέρβας εἰς τὸ Σκλίβανι. Ἐμείναμεν ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ βράδυ μανθάνομεν ὅτι 350 Ἀργυροκαστρίται ἤρχοντο νὰ πιάσουν τὰ Πέντε Πηγάδια, ἀφοῦ ὅμως ἔμαθαν ὅτι τὰ ἐχαλάσαμεν, ἐτραβήξαν εἰς ἕνα χωριὸ Κορφοβό. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦλθεν ἕνας Τούρκος ἀπ' αὐτοὺς καὶ ὠμίλησε μὲ τοὺς στρατηγοὺς. Ἀπεφασίσθη δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ πάμε νὰ κτυπήσωμεν τοὺς Τούρκους εἰς τὸ Κορφοβό. Ἦταν μιὰ φοβερὴ κλοκαίρια, μὴν τὰ ρωτᾶς. Ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς Τούρκους νὰ παραδοθῶν. Αὐτοὶ ἐζήτησαν νὰ ὀμιλήσωμεν μὲ τοὺς στρατηγοὺς. Ἐπῆγαν λοιπὸν εἰς ἕνα ψηλὸ μέρος καὶ μιλοῦσαν. Ἐπὶ τέλους τὰ ἐφτίσαν νὰ τοὺς ἀφήσωμεν νὰ φύγουν μὲ τ' ἄρματα τους. Οἱ στρατηγοὶ ἠρώτησαν καὶ τοὺς ἄλλους, ἡμεῖς δὲ τοὺς εἶπαμεν νὰ κάμουν ὅ,τι πρέπει. Ἐφυγαν λοιπὸν τὴν ἄλλην ἡμέραν μὲ τὸ μέσσα οἱ Ἀρβανῆτες, ὅλοι ἄνδρες διαλεχτοί, ἕνας κ' ἕνας. Ἡ συμφωνία δὲ ἦταν νὰ μὴ ξαναφανοῦν πούθεν, ἀλλὰ νὰ πᾶν ἴσα εἰς τὴν πατρίδα των. Ἀπὸ τὸ Κορφοβό ἐγυρίσαμεν πίσω εἰς Μπιστά καὶ τὴν ἐπομένην ἐκινήσαμεν διὰ τὸ Κουτσουλιό.

Εἰς τὸν δρόμον τὸ χιόνι ἐξηκολούθει. Ὑποφέραμεν πολὺ, ἐπέφταμεν ἀπὸ τὸ χιόνι. Εἰς Κουτσουλιό ἐφθάσαμεν τὸ μεσημέρι. Ὁ Στρατηγὸς ἐκύταξε τὴν θέσιν, εὔρε καλὸ νὰ πιάσωμεν τὰ σπίτια. Οἱ χωρικοὶ εἶχαν φύγῃ. Τὸ

Οἰοσδήποτε ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον λαμβάνει τὸ φύλλον παρακαλεῖται νὰ εἰδοποιῇ δι' ἐνὸς δελταρίου. Ὁ δὲ λαμβάνων τὸ φύλλον ἄλλου ὅστις προηγουμένως εἶχε τὸ αὐτὸ κατάστημα καὶ δὲν τὸ ἐπιστρέψῃ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς καὶ ἔστω τοῦτο εἰς γνῶσιν τῶν ὀλίγων ἀμακατζήδων.

—Ἐπίσης παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ ἀνευπροσκλησέων νὰ ἐμβάζωσι τὴν συνδρομὴν των, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τοῦτο πρᾶττοντες διευκολύνουσι τὸν συντάκτην τοῦ φύλλου νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς συντάξεως τοῦ φύλλου καὶ τῶν διαφορῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ τὸν ἀπαλάσ-

χωριὸ εἶνε πλαγιαστὸ εἰς τὴν ράχην καὶ τὰ σπίτια μὲ δώματα, ὥστε ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ πίσω μέρος εἰς τὴν στέγην. Ἐπιάσαμεν λοιπὸν μερικὰ σπίτια. Εἰς τὴν κορυφὴν δὲ τοῦ χωριοῦ ὅπου ἦτον ἡ ἐκκλησία ἀποφάσισε ὁ στρατηγὸς νὰ κάμῃ τάπια. Λοιπὸν ὠχυρώσαμεν τὴν θέσιν, ἐργασθέντες ὅλην τὴν ἡμέραν, ἔχοντες καὶ μαστόρους μάλιστα. Ἔως τὴν ἄλλην ἡμέραν ἦτο ἔτοιμον τὸ ὀχύρωμα αὐτό. Εἰς τὸ χωρίον Κατσικᾶ ἐμάθικαμεν ὅτι ἦτο ἕνα κανόνι. Ἐστείλαμεν καὶ τὸ ἐφέραμεν. ἦτο παλαιὸν τουρκικόν. ἤρξαμεν δὲ καὶ ὀλίγας σφαῖρας καὶ μπαρουτί. Τὸ μεσημέρι ἦτο καὶ τὸ κανόνι ἔτοιμο μὲ τὸν διευθέτην του.

Ἐξημέρωνε τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, ἑορτὴ τοῦ στρατηγοῦ μας. Δὲν εἶχαμε καὶ ἰδέαν νὰ μείνωμεν εἰς τὸ Κουτσουλιό. Τί τὰ θέλετε αὐτά, ἐλέγαμεν, αὔριο πρωὶ μπαίνομεν εἰς τὰ Γιάννινα. Τὸ ὅλον ἡμέθα ἐξακόσιοι. Μὲ τὸν Ζέρβαν ἡμεῖς συνεννοημένοι καθὼς καὶ μὲ τοὺς Ζηκαίους. Ὁ Ζέρβας εἶχε πάγῃ νὰ στρατολογήσῃ εἰς τὴν Λίκκαν τοῦ Σουλίου, τὸν εἶχεν ἀκολουθήσῃ δὲ καὶ ἕνα μέρος τῶν Ζηκαίων μὲ τὸν Λάμπρον, ἔμεινε δὲ ὁ Γάκης καὶ οἱ ἄλλοι.

Τότε λαμβάνομεν γράμμα ἀπὸ τὸν πρόξενον Ρωσσίτον ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, καὶ μᾶς εἰδοποιῶσεν, ὅτι αὔριον θὰ εἶνε ἐδῶ (εἰς Ἰωάννινα) ὁ Ἀθντῆ πασσᾶς μὲ 7 χιλ. ρεντίφηδες καὶ τακτικούς, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν προλάβετε νὰ στείλετε νὰ πιάσετε τὰ Μεσογέφυρα (θέσιν ποῦ ἔπρεπε νὰ περάσουν). Φέρνει δὲ ὁ Ἀθντῆ πασσᾶς καὶ 200 φορτώματα πολεμοφόδια. Μόλις ἐδιάβασε τὸ γράμμα ὁ Στρατηγός, ἀμέσως στέλνει τοὺς Ζηκαίους καὶ κατ' Ἐερομερίτες, καμμιά τρακοσαριὰ τὸ ὅλον. Ὡςτε καταντήσαμεν 250—300 μὲ τὸν λόχον μαζί. Εἰδοποιήσαμεν δὲ νὰ σπεύσῃ καὶ ὁ Ζέρβας, ὁ ὅποιος εἶχε φθάσῃ εἰς τὸν κάμπον τῶν Ἰωαννίνων. Μιστὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἰδικῶν μας, ἡ ὁποία ἐγένετο ἀποβραδύς, συνήλθομεν εἰς τὸ σπίτι τοῦ στρατηγοῦ σωματάρχαι κλπ. ὥς καὶ ὁ λοχίας Λεωνίδας. Ὁλη νύκτα ἐκαθίσταμεν μαζί, ἐφάγισμεν καὶ ἐτραγουδήσαμεν. Εἴπαμεν δὲ καὶ πατριωτικὰ τραγούδια. Ὁ Λεωνίδας ἐπαίξε τὸ φλάουτὸν του. Αἶφνης μᾶς φέρουν ἕναν παπᾶ. Τί εἶνε, ὦρέ, «Ἐρχομαι διὰ τοὺς Ζηκαίους». Ἐφέρνην ἕνα σπῆθι διὰ τὸν Λάμπρον Ζήκον. Τὸ ἔφερνε παραγγελιά, τάχα, ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ Γιάννινα. Ἀλλ' ἦτο κατάσκοπος, φαίνεται, τοῦ Ἀδδῆ πασσᾶ.

Ἐν τούτοις οἱ ἰδιοὶ μας δὲν ἐπρόφθασαν νὰ πιάσουν τὰ Μεσογέφυρα, διότι ἐνῶ ὁ πρόξενός μας ἐνόμισεν ὅτι ὁ πασσᾶς θὰ ἐπερνοῦσε τὴν ἐπομένην, ὁ Ἀθντῆ πασσᾶς ὅμως ἐπέρασεν ἀποβραδύς, χωρὶς κανέν ἐμπόδιον, καὶ ἐτραβήξε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Πέραμα, καὶ χωρὶς νὰ μείνῃ καθ' ὅσον εἰς τὰ Γιάννινα, τραβᾷ καὶ ἐρχεται εἰς τὸ Κουτσουλιό. Οἱ δικοὶ μας δὲ ποῦ ἐτραβοῦσαν διὰ τὰ Μεσογέφυρα, ἐγύρισαν πίσω, ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦσαν πλέον νὰ ἐλθοῦν ὀπίσω νὰ ἐνωθῶν μὲ ἡμᾶς.

Κατὰ τὰ ἐξημερώματα λοιπὸν ὁ Γρίβας ἐσκόπη καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ σπίτι διὰ κάποιαν αἰτίαν. Ἦτο μία ὥρα πρὶν ἡμερῶσῃ. Εἶχαμε ζυπνήσῃ δὲ ὅσοι ἐμέναμεν μαζί εἰς τὸ ἴδιο σπίτι μὲ τὸν στρατηγόν. Παρέκει ἀπὸ τὸ σπίτι ἦσαν πουρνάρια. Ἐκεῖ βλέπει ὁ Γρίβας κατ' ἀνθρώπους μὲ καποτάκια. Κατ' ἀρχὰς τοὺς ἐπῆρε διὰ Σουλιάτας, ἀλλ' ἀμέσως ἐνόησεν ὅτι ἦσαν

σὺν ἀπὸ τὴν ἀνιάραν ἐνόησεν νὰ συντάξῃ δελτάρια καὶ νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν τοῦ γραφοῦ «Σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν κτλ ἐμβάσατε τὴν συνδρομὴν σας.

Καπνὰ Ἀρτης

ΚΑΘΝΑ γευστικώτατα.
ΚΑΠΝΑ ἀρωματικώτατα.
ΚΑΠΝΑ διὰ θερμακλήδες.

Εὐρίσκει τις μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς πνοπωλεῖον «ἡ Βουλῆ» ὅπερ διευθύνει ὁ γνωστὸς Ἡπειρώτης Ι. Κόνιαρης

Ποῦρα καὶ Σ. γαρέτα διάφορα
12—Ὁδὸς Σταδίου—12

Τούρκοι. Ἀμέσως μπήγει μιὰ φωνή: «Σπ' ἀρματα! Τόσο δυνατὰ ἐφώναξεν ὥστε ἀντήχῃσεν ὅλο τὸ χωριό. Ἀδράξαμεν ὅλοι τὰ ὄπλα καὶ ἐβγήκαμεν ἔξω. Ἀλλὰ ὅσο νὰ βγοῦμε, ἔφτασε ὁ στρατηγός. Ἐρρίξαμε μιὰ μπαταριά, ἀλλὰ οἱ Τούρκοι δὲν μᾶς ἀπήντησαν ἀμέσως. Ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ σπίτι, δὲν ἐπροφτάσαμε νὰ κλειώσωμεν τὴν πόρτα. Ἀρχισε λοιπὸν ὁ πόλεμος. Ἐπάνω ἀπὸ τὴν στέγην, ὅπου ἀνέβηκαν οἱ Τούρκοι, μᾶς ἐσκότωσαν δύο ἄνδρας καὶ δύο μᾶς ἐπλήγωσαν. Ἐσκοτώσαμεν δὲ καὶ ἡμεῖς 4 ἐχθροὺς εἰς τὸ δῶμα. Οἱ Τούρκοι μᾶς ἐκτυποῦσαν πανταχόθεν, ἀπὸ τὸ δῶμα καὶ ἀπὸ τὴν πόρταν. Τὸ πρωὶ κατὰ τὰς 8 ἐπληγώθην ἐγὼ εἰς τὸ πόδι καὶ κῆποιος Χρήστος, γενναῖος ἄνδρας. Σχεδὸν συγχρόνως μὲ ἡμᾶς ἐπληγώθη καὶ ὁ Σπύρος Στάϊκος εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐπειτα δὲ καὶ ἕνας ἄλλος Γιάννης καὶ ἄλλος Σουλιώτης. Ἡμεῖς 7 ἐν ὅλῃ εἰς τὸ σπίτι μὲ τὸν στρατηγόν μαζί. Ὁ δὲ λόχος κατεῖχε τὴν ὀχυρωμένην ἐκκλησίαν καὶ τὸ κουτσέκι τοῦ χωριοῦ. Ἀφοῦ δὲ ἐφεξε καλὰ, ὁ ἐχθρὸς ἤρχισε νὰ μᾶς κτυπᾷ μὲ κανόνια, κατῴρθωσε δὲ νὰ τὰ βάλῃ εἰς ἀπόστασιν 100 βημάτων. Ἡ μεγαλύτερα προσβολὴ ἐγένετο εἰς τὸ σπίτι τοῦ στρατηγοῦ, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐγνώριζαν οἱ Τούρκοι διότι τὸ ἐφώναζαν. Τριάντα ἐφόδους θὰ μᾶς ἔκαμαν καὶ εἰς κάθε ἐφόδον ἐσκοτώναμεν πέντε, δέκα Τούρκους, ὥστε ἐπὶ τέλους ἐγίνε μιὰ στίβα, ἡ ὁποία μᾶς ἔσωζεν. Μὴ φορὰ κατῴρθωσαν καὶ ἐμβήκαν μέσα καὶ μέσα, ἕναν μάλιστα τὸν ἐθάρεσε μὲ τὸ σπαθί ὁ Γρίβας. Καὶ πληγωμένοι ἀκόμα ὅσοι ἡμεῖς, ἐπολεμοῦσαμεν. Τότε ἐπληγώθην ἐγὼ εἰς τὸ χέρι. Μία σφαῖρα ἐπέτυχε τὸν Γρίβαν εἰς τὸ σελάχι, ἀλλὰ τὸν ἔσωσεν ἡ κουμποῦρα. Ἐγὼ ἐπληγώθην ἀπὸ σπαθί εἰς τὴν πόρταν ἐνῶ ἐπυροβολοῦσα καὶ ἐσκότωνα ἕναν Τούρκον καθδολάρην. Ἀπέναντί μας ἦτο ἕνα μικρὸ σπίτικι, ὅπου ἦσαν κλεισμένοι Τούρκοι καὶ μᾶς ἐπυροβόλουν. Ἐπὶ τέλους οἱ Τούρκοι κατῴρθωσαν καὶ ἐχάλασαν τὸ δῶμα, καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ κατέβωμεν εἰς τὸ ὑπόγειον, ἐν μακρῷ ὑπόγειον, ὅπου εἶχε καταφύγῃ ὁ Χρήστος πληγωμένος. Ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἐσκοτώθησαν ὅλοι οἱ κανονιέρηδες ἔπαυσαν καὶ ἡ κανονιές. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ κανονοβολισμοῦ ἕνας Βασιλῆς ἐπῆγε τὰ ὀβούζια καὶ ἐβγανε τὰ φυτῆλια. Ὁ πόλεμος ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς ὀψέως. Τέλος οἱ Τούρκοι ἐσάλπισαν καὶ ὑποχώρησαν, τοὺς ἐφώναξαμεν δὲ καὶ ἕνα γιούχα. Τὸ ὅλον ἀπὸ τοὺς δικούς μας ἦσαν 13 σκοτωμένοι καὶ 30 πληγωμένοι. Ἀπὸ τοὺς Τούρκους σκοτωμένοι εἶχον μείνει 40. Τοὺς ἄλλους τοὺς εἶχαν πάρῃ καθὼς καὶ τοὺς πληγωμένους. Ὁ Γιάννης Καλαμπάκας δὲν ἔκαμνε ἄλλο παρὰ τὰ κόβῃ κεφάλια. Δυστυχῶς εἶχε σκοτωθῇ ἀπὸ τοὺς δικούς μας καὶ ὁ γενναῖος λοχίας Λεωνίδας καὶ 3—4 ἄλλοι τακτικοί. Ἀφοῦ ἐθάψαμε τοὺς δικούς μας ἐτραβήξαμεν εἰς τὸ Λιζέτσι, ὅπου ἐμείναμεν δύο ἡμέρας. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπήγαμεν εἰς τὸ Φορτόσι, ἀπὸ ἐκεῖ ἐγὼ μὲν μὲ τοὺς πληγωμένους ἐτραβήξαμεν διὰ τὸ Πέτα, ὁ δὲ Γρίβας διὰ τὸ Μέτσοβον.

Διαρκούσης τῆς μάχης εἶχον τρεῖς εἰς βοήθειάν μας οἱ Ζηκαῖοι καὶ ὁ Ζέρβας. Αὐτὴ δὲ ἦταν ἡ αἰτία νὰ φύγουν οἱ Τούρκοι. Ὁ Δημ. Γρίβας κατὰ τὴν μάχην εὐρίσκειτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν.